

Geloof je in de opname van de gemeente?

Een vraag die je zomaar gesteld kan worden en waarvan de beantwoording toch meer voeten in de aarde heeft dan je eerst denkt. Vanuit welke achtergrond wordt die vraag gesteld? Welke gedachten of bijbelplaatsen klinken er a.h.w. mee? En: waar denkt degene die de vraag stelt aan bij gemeente? Voor de vraag over de ‘opname’ beantwoord kan worden, moet er eerst iets gezegd worden over de ‘gemeente’.

Bij beantwoording van bovenstaande vraag is het nodig te beseffen, dat met de ‘gemeente’ de ‘gemeente, die het lichaam van Christus’ is, wordt bedoeld, d.w.z.: de gemeente waar de apostel Paulus in zijn brieven over spreekt.

Daarover is heel wat te lezen, maar laten wij nu bezig gaan met de beantwoording van de vraag. Wij beginnen met het lezen van 1 Thessalonicenzen 4:13-18 en we lezen die verzen in een proeve van concordant vertalen, d.i. een vertaling die heel dicht bij de (Griekse) grondtekst blijft en menselijke inleg vermijdt.

We lezen die verzen :

- 13 Wij willen echter niet dat jullie onwetend zijn broeders, over hen die liggend rusten, opdat jullie niet bedroefd zouden zijn zoals ook de overigen, die geen verwachting hebben.**
- 14 Want indien wij geloven, dat Jezus stierf en opstond, zo zal ook God hen die ter ruste gelegd zijn door Jezus gezamenlijk met Hem**
- 15 leiden. Want dit zeggen wij jullie in het woord van de Heer, dat wij, de levenden, die overblijven tot de aanwezigheid van de Heer hen die ter ruste gelegd zijn in geen**
- 16 geval vooraf zouden gaan, omdat de Heer Zelf met het geroepen bevel, met de stem van de vorst van de boodschappers en met de bazuin van God zal afdalen van de hemel; en eerst zullen de doden in Christus opstaan.**
- 17 Vervolgens zullen wij, de levenden, die overblijven gelijktijdig gezamenlijk met hen weggerukt worden in wolken om de Heer te ontmoeten in de lucht. En zo zullen wij altijd**
- 18 samen met de Heer zijn. Spreekt elkaar dan met deze woorden aan.**

Dit ‘*woord van de Heer*’ is het oudste getuigenis van de verwachting die de gemeente, die het lichaam van Christus is, hebben mag. Nadat er in Thessalonica het evangelie verkondigd was, waren er gelovigen overleden. De vraag die er onder de gemeenteleden leefde, was: Wat gebeurt er met hen, als de Heer ‘nu’ zou komen? Het antwoord van Paulus, die zelf voortdurend de Heer verwachtte, is duidelijk. Wij, de op dat moment levenden, gaan degenen die ontslapen zijn in geen geval voor. Wij hebben geen voorrang, zo dat we Hem eerder zouden ontmoeten. Dan beschrijft hij deze wonderbaarlijke gebeurtenis, die overeenstemt met wat hij later uitgebreider in 1 Corintheërs 15:51-53 zegt. Dat gebeuren verloopt in drie fasen:

De Heer Zelf zal met de stem van de vorst van de boodschappers en de bazuin van God, die vreugde teweeg zal brengen, eerst de ontslapenen in Christus doen opstaan en levend maken. Aan hun ‘wachten’ in de dood, terwijl ze zich van niets bewust waren, is dan een einde gekomen. Zij beleven hun opwekking, als waren ze even daarvoor ontslapen.

De Heer Zelf zal de nog levende gelovigen oproepen; en bij de laatste, aangehouden bazuinstoot zullen hun lichamen veranderen in onverderfelijkheid en onsterfelijkheid. Zij worden overkleed met de wonderbaarlijke eeuwige (lett.:eonische) behuizing uit de hemel. Het sterfelijke (lett.:stervende) is door het leven verslonden (2 Corintheërs 5:1-5).

De Heer Zelf zal daarna beide groepen levendgemaakte gelovigen gelijktijdig en gezamenlijk uit deze aardse sferen wegrukken. Zij worden door Hem in wolken weggerukt in de lucht. Daar is Hij om hen te ontmoeten. Zij allen zullen gelijkvormig zijn aan het lichaam van Zijn heerlijkheid (Filippenzen 3:20-21) en altijd samen met Hem zijn.

Deze drie fasen voltrekken zich in een *nu*, d.i. een zo kleine tijdseenheid, dat die door de ogen van stervelingen niet waargenomen kunnen worden. Wij mogen God echter danken, Die ons zo de overstijgende grootte van Zijn kracht ervaren laat, die Hij in de macht van Zijn sterkte in de opwekking en verhoging van Christus heeft getoond (Efeziërs 1:19-21 c.v.).

Met deze verwachting van onze Heer en Redder in het hart zal ons aardse, vaak zo moeizame bestaan door de toekomstige heerlijkheid overstraald worden. Laat ons daarom met deze woorden elkaar bemoedigend aanspreken!

Mijn antwoord op de vraag is dan ook: Ja, ik geloof – op grond van wat er staat in Gods woord- in de opname *) van de gemeente!

Vertaling/bewerking van een overdenking van Wilhelm Prolingheuer in ‘Worte des Zuspruchs

*) Na de opname wacht de gemeente die het lichaam van Christus is de ‘rechterstoel’ (Gr.: bēma) van Christus waar Paulus in 2 Corintheërs 5:10 van schrijft. Daarna vangt haar dienstbetoon in het overhemelse aan. De opname met aansluitend de bēma moet onderscheiden worden van het gericht voor de troon van Zijn heerlijkheid, waaroverin Matheus 25:31-46 gesproken wordt. Dit zal bijkomende van het duizendjarig rijk plaatsvinden. Daar worden de heidenvolken gericht op grond van hun behandeling van het volk van God, Israël. Aan het einde van het duizendjarig rijk komen de doden, die niet zijn opgestaan bij 1 Thessalonicenzen 4 of Openbaring 20:4-6, voor de grote witte troon. Het resultaat daarvan is de tweede dood. Het laatste woord is te lezen in 1 Corintheërs 15:28. De laatste vijand, de (tweede) dood, wordt opgeheven! God zal aan het einde van Zijn plan, ‘alles in allen’ zijn.